

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételné
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. November 29.

48. szám

Egy új lap.

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató választmánya folyó évi október hó 6-án tartott rendes ülésében elhatározta, hogy egy új szaklapot fog indítani, tette pedig ezt az alábbi titkári előterjesztés folytán, melyet szó szerint idézünk:

„A titkár arra való tekintettel, hogy oly szaklapunk, mely a kisebb erdőbirtokosok, az erdészeti altisztek, erdőőrök, a volt urbéresek erdőbirtokain alkalmazott ugynevezett erdőgazdák, végül a magán erdőbirtokon található alsó minősítéssel bíró különféle erdészeti alkalmazottak igényeinek megfelelően volna szerkesztve, eddig nincsen, azt indítványozza, hogy az egyesület ily lapot adjon ki. Szükségesnek és erdőgazdaságunk érdekében állónak tartja ugyanis, hogy a nevezettek körében az erdészeti ismeretek a szükséges mértékben propagáltassanak és az erdőgazdaság elvei és számos kérdései a gyakorlati élet követelményeinek megfelelően ismertessenek, hogy azokat szakképzettségük növelésére és szolgálatadójuk javára hasznosíthassák.

E mellett ez a lap arra is szolgálna, hogy az erdészeti altisztek és erdőőrök jogos érdekeit és kívánságait a nyilvánosság előtt képviselné.

Ez a titkári előterjesztés volt tehát alapja az igazgató választmány elől említett határozatának.

Az idézett előterjesztésnek sokban igaza van, de némely részében mégis sántikál, nevezetesen abban, hogy eddig nem lett volna szaklapunk, mely az előterjesztésben levőkkel foglalkozott volna. Igenis, volt és van, mert azt senki sem tagadhatja, hogy úgy a „Magyar Erdész“, valamint saját szerény lapunk is a lehetőség határain belül mindazokkal a dolgokkal ha nem is teljes mértékben és olyan mérvben, a milyen az kívánatos lenne, igenis foglalkozott. Annak, hogy ezt fokozottabb mértékben nem tehattük, hogy magával az erdészeti és vadászati szakmával intenzívebben nem foglalkozunk, egyedül a szakírók hiánya, vagy pedig azok indolenciája volt az oka, melynek folyamánként nem tartották érdemesnek szerény lapunkat arra, hogy szakbeli dolgozataikkal annak értékét és hasznosságát emeljék.

A mi az új lapnak ama másik irányát illeti, hogy az erdészeti altisztek és erdőőrök jogos érdekeit és kívánságait a nyilvánosság előtt képviselni fogja, erre nézve az a megjegyzésünk, hogy ezt a megengedhetőség határain belül s ha nem is teljes eredménnyel, de bizonyára a legnagyobb igyekezettel úgy a mi lapunk, mint a Magyar Erdész is mindenkor megtenni igyekezett.

Legyen azonban bármiként is a dolog, mi

a magunk részéről előlegezett bizalomtól eltelve örömmel üdvözljük az új társlapot s tesszük ezt abban a meggyőződésben, hogy azt az erdészeti és vadászat mezején nem velünk szemközt, ellenséges, megrontásunkra törő indulattal fogjuk találni, hanem egymással karöltve, egymást buzdítva és támogatva együttesen fogunk haladni az egyformán kitűzött célunk felé, mely egyikünkénél sem lehet más, mint hazai erdő- és vadászgazdaságunk felvirágoztatása és az ebben fáradozók, úgy a nagyobbak, mint a kisebbek boldogulásának előmozdítása.

Mi a magunk részéről ilyen érzelmekkel fogadjuk a megindítandó új szaklapot s azt hisszük, hogy annál irányunkban hasonló érzelmeket fogunk kelteni.

Az új lap céljának — a mint nyilvánosságra adott programjából látszik — az erdészeti szakismeretek fokozásának és terjesztésének kellene lennie.

Ezt a törekvést a legnagyobb mértékben dicsérendőnek tartjuk ugyan, de nem mulaszt-hatjuk el ezzel egyidejűleg annak a véleményünknek is kifejezést adni, hogy erre a célra a megindítandó — sem semmiféle más időszakos lap, mely a szakdolgozokon kívül akár társadalmi, akár egyéb más dolgokkal is foglalkozik — nem lehet alkalmas. Az ilyen időszakos lapot ugyanis csak a legritkább esetben szokás gyűjteni és a jövőre nézve megtartani s így az abban foglalt szakközlemények többnyire pillanatnyi inpressiót

keltve, az emlékezetből is csakhamar eltűnnek vagy legalább abban idővel elhomályosodnak s felfrissítés nélkül értéküket teljesen elvesztik. Még abban az esetben is, ha valaki az időszakos lapot gyűjti s évről — évre bekötte, nem sok hasznát veszi a benne foglalt szakközleményeknek, mert azok annyira szét vannak szórva, hogy a szükség esetén való felkutatásuk nagy nehézséggel és sok időpazarlással jár.

Az O. E. E. nagyobb szolgálatot tett volna vagy tenne az erdészeti altiszti és erdőőri személynéknél, ha a megindítani szándékolt lapjában közölni tervezett szakbeli dolgokat külön füzetekbe gyűjtve adná ki s ezeket azután teljesen ingyen, vagy legalább nagyon mérsékelt áron, filéres kiadásokban bocsátaná az érdeklődők rendelkezésére. Ilyen füzetek gyűjteménye azután mindig hasznos kézikönyvtárt képezne, a melynek valóban adott alkalmakkor nagy hasznát lehetne venni.

A megindítandó lap ezen a téren sokat is, és keveset is fog csak nyújthatni. Sokat az erdőörök ama osztályának, mely — sajnos, még most, az erdőtörvénynek közel három évtizedes fennállása után is — jóformán a többséget képezi s mely a műveltségnek lehető legalacsonyabb fokán állván s nagyobb részben a magyar nyelvet sem bírván, a szakközleményeket nem lesz képes megérteni és felfogni s keveset az erdészeti altisztek és erdőörök intelligensebb részének, mely a közlendő dolgokat legnagyobbbrészt amúgy is tudja.

BANDITA.

MAUPASSANT.

Az altónai erdőben lankásan kuszott felfelé az út. Óriási piniák emelkedtek fejünk fölött s örökös bánatról susogtak.

Három órai gyalogolás kellett hozzá, hogy megrikkuljon e hosszú fatörzsek zürzavara. Itt-ott még egy magas, egyedül álló pinia terjesztette fel magasra, esernyőhöz hasonlóan, sötét lombjait, aztán hirtelen elértük az erdő szélét, a vad Niola völgyébe vezető hegyszakadék alatt.

E helyet uraló két meredek csucson néhány idom-talan fatörzs emelkedett égnek, mintegy előőrseiként a mögöttünk maradt erdőségnek.

Egy másik erdő mögött olyan tájkép terült el előttünk, minőt még sohasem láttam; tiz mértföldnyire terjedő kőszivatag, ötezer láb magas hegyektől körülvárva, anélkül hogy szántóföld vagy legelő megszakította volna. Ez volt a Niolo völgye, a korzikai szabadság hazája, a bevehetetlen erősség, melyből még hódító soha nem üzte ki a hegyek lakosságát.

Nemsokára leértünk a völgykatlan fenekére. Növényeknek, fűszálnak semmi nyoma. Csak fénylő, csillogó gránit mindenfelé, izzóvá hevítve a nap csókjától. A sziklagerinc korállfüzérként huzódott egyik porfircsucstól a másikig s az ég violaszinben tündökölt felette.

Jobbkétről, kanyargó, hosszú medrében egy hegyi patak vonaglott. Balról pedig egy kőrakásba dugott kis fakereszt látszott. Ott bizonyynyal megöltek valakit.

— Beszéljen a banditákról — kértem vezetőmet.

— A leghiresebbet személyesen is ismertem — válaszolt ő dicsekedve. — A rettenetes Santa Luciát. Elmondom a történetét.

Legyenek bár ezek a szakközlemények még oly becses tartalmuak, sorsuk alig lesz egyéb, mint az O. E. E. által kiadott Erdészeti Lapok hasonló közleményeinek, melyeket az erdőtisztek 10 százaléka sem olvas el, a mit nem azért mondunk itt el, mintha az ilyen közönyösséget dicsérni akarnók, sőt ellenkezőleg, azon csak sajnálkozni lehet, mert nem tartjuk azt jó papnak, a ki nem akar holtig tanulni.

Mindezeket természetesen csak azért mondtuk el, mert nem volt szabad hallgatással mellőznünk a kilátásba helyezett új lapot, mely a mienkhez sokban hasonló tevékenységet ígér kifejtetni s a mely szándékáért természetesen csak melegen üdvözölhetjük, abban a reményben, hogy azt az erdészeti és vadászati altiszti személyzet jogos érdekeiért folytatandó küzdelemben mint hű fegyvertársat fogjuk oldalunkon láthatni. Végleges véleményünket fentartjuk akkorára, mikor majd az új lap irányát és munkakörét meg fogjuk ismerni.

A sóról.

(A V. és Á. után.)

A sónak fontos szerepe van az állati organizmusban; az a vad, a mely rendszeresen sóhoz juthat, jobban fejlődik, erősebb az agancsképződése, ellenállóbb a betegségekkel szemben és kevesebb színlés nélkül képes elviselni a szigorú telek

nyomoruságait. De van a sónak még egy más igen fontos szerepe, a melyet azért említek legutoljára, mert ez talán a legfotosabb a vadászra, az t. i.: hogy helyhez köti a vadat.

Egy rendszeresen kezelt fővadás-reviert el sem lehet só-nyalatok nélkül képzelni; pedig — sajnos — van ilyen is elég. Én magam is tudok egynehányat, a hol a só nem a szarvasok, de a cseh vagy morva jágerek nyalják el — válják egészségükre. Aztán még valami van, a mit szintén el szoktak nyalni: a téli takarmányozásra künn hagyott szénát. Nahát jó étvágyat ehhez is. Tisztelet a kivételeknek, mert én hiszem, hogy vannak ilyenek is s nem általánosságban beszélek, csak arról a pár esetről éppen, a miről magamnak is alkalmam volt meggyőződni.

De térjük a tárgyhöz; hiszen én nem a morva jágerekéről, de a sózókra akartam beszélni.

Olvastam mindenféle vadásztudományt a sózóról. Egyik tömjént kever bele, a másik myrhát. Hagyjuk mi ezt a németnek és tegyünk csak mi a helyett is sót!

A földre, a mivel a só összekeverjük, már inkább ügyeljünk, hogy ne legyen kavicsos, mert az sérti a vad nyelvét; de ha éppen másképp nem lehet, hát az is jó, csak az a fő, hogy legyen; megeszi az még a vályut is, ha só érez rajta. Én soha életemben sem tettem sónál, meg földnél egyebet, még sem történt meg velem még soha, hogy én nyaljam fel. Felnyalták biz ők «foenum-graecum», még a többi patikai orvosságok nélkül is, sőt ha egyik-másik vályuból kifogyott, azt is összerágták egészen, hogy érzett rajta a só.

Az új sónyalat felállításánál, ha azt akarjuk, hogy a szarvas azt hamar elfogadja, a következőké járjunk el:

Ott, hol a sózót akarjuk felállítani, valahol a közelben kikeressünk egy ledőlt fát, a mely már több év óta ott áll. Nem baj, ha egy kissé korhadt is. (Ezért,

Ugy verték össze az apját, civódásközben. Egy idevaló fiatal ember volt meggyanusítva a gyikossággal.

Santa Lucia árván marad testvérnénjével. Gyenge, félénk fiú volt, apró termetű és vézna. Nem esküdött vérboszut apja gyilkosa ellen. Rokonai nógatták, ösztökölték, de nem hallgatott rájuk.

Ekkor nénje régi kor szokás szerint, elszedte tőle fekete ruháit, hogy ne gyászolhassa a holtat, kinek vére boszúlatlanul folyt el. Santa Lucia erre is érzéketlen maradt s ahelyett, hogy apja fegyverét lekasztotta volna a szegről, bezárkózott, mert nem mert bajtársainak tekintete elé kerülni.

Igy teltek el a hónapok. Ugy látszott, hogy a fiú teljesen elfelejtette apjának szörnyű halálát, mert csendben élt nővérével a kis házban, melyet csak ritkán hagyott el.

Az, akit apja meggyilkolásával gyanúsítottak, házasodni készült. Santa Luciára ez a hír sem hatott s a vőlegény templomba menet csak azért is a két árva házikója előtt haladt el. Éppen polentát ettek az ablak-

nál, mikor a fiú meglátta a násznépet. Reszketés fogta el, szó nélkül felállt, keresztet vetett, lekasztotta a puskát a szegről és elment. Ha később erről szó esett, azt mondta:

— Magam sem tudom, mi történt velem. A vérem megháborodott. Azt éreztem, hogy úgy kell tennem, hogy másképp nem tehetek. Fogtam a puskát s a Corte felé vivő uton elrejtettem a nádasba,

Egy óra múlva hétköznapi arccal, üres kézzel tért haza. A nénje azt hitte, már nem is gondol a dologgal. De éjjel eltűnt.

A gyilkosnak még az éjjel kellett volna a két násznagygyal Cortebe menni gyalog. Dalolva jöttek az uton, mikor hirtelen eléjük állt Santa Lucia s ráívalt apja gyilkosára:

— Itt halsz meg! — s golyója átfurta szívét.

Az egyik násznagy szaladt, a másik csendesen szólt:

— Miért tetted ezt Santa Lucia?

Ő is el akart menni, de Lucia rákiáltott!

— Itt maradj, vagy ellövöm a lábadat!

tudom, kikapok a tisztel erdészeti szaktárs uraktól, a kik biztosan azt mondják erre, hogy mit keres a dőlt fa évekig az erdőn, azt ki kell szállítani, nehogy a rovarok tanyájává váljon; de hát engedjenek meg az én dőlt fámnak, mert én őserdőről beszélek és nem soros kötélkébe palántált erdőről, mert ott már a szarvas is pórázon jár és megeszi a kézből is a sőt.)

Tehát, ha egy kicsit korhad is az a bizonyos bedőlt fa, az, mint említém, nem baj. Kikeresünk rajta egy olyan részt, a hol lehetőleg ép; oda aztán fejszével egy vályuszerű bevágást csinálunk, de lehetőleg vigyázzunk, hogy a vályu szélén kívül a kéreg is épen maradjon, annál is inkább ne forgácsoljuk le a fa oldalát. Ha ez megvan, a forgácsot összeszedjük mind egy szálig, jó messzire elvisszük és még ott is egy kis almot hányunk reá, hogy ne látszódjon.

Ugyancsak lehetőleg messze a fától, — jó kavicsmentes agyagos földet keresünk s azt sóval jól összegyurva, kitöltjük vele a vályu nyílását, még pedig úgy, hogy a friss faragásnak a helye sehol se látszódjon; ha mégis valahol ilyen kimaradna, azt sós földdel betapasztjuk. Ezzel kész a szó s még csak annyi dolgunk van vele, hogy a két végébe egy-egy darab kámfort szurunk és egy közeli fa kérgébe jó magasan bevágunk és oda is szurunk egy darab kámfort.

Hogy a vályu körül minden nyomot eltüntetünk és lehetőleg óvakodunk is ilyet csinálni, az magától értetődik.

Most pedig elmondom, hogy miért fogadja el az ilyen szózt a vad hamarabb.

Az a dőlt fa évek óta ott áll, a vad ismeri, hozzá van szokva — talán át is ugrott már rajta egynéhányszor. Tehát bizalommal van hozzá, megvan vele szokva; hogyne lenne, hiszen mit lát többet az erdőn, mint fát: ledőlve is, állva is. Tehát ha valami olyast kap benne, a mi neki kedves, azt természetesnek találja és elfogadja minden gondolkozás nélkül. De bizony

a mesterségesen csinált nyalatókat hónapokig is elkerülgeti, míg végre hozzá mer nyulni.

Ha aztán látjuk, hogy szóznkat a szarvasok elfogadták s abból egy rendbeli sőt már kinyaltak, akkor aztán csinálhatunk mellette vagy közel hozzá egy állandó nyalatót, a melyet tetszik. Akkor már el fogja fogadni azt is, mert oda van szokva.

Vadászati dolgok.

Farkas-lődíjak Franciaországban. A francia földművelésügyi minisztérium legutóbb közzétett kimutatása szerint az állami pénztárából farkas-lődíjakra a lefolyt évben 7830 frankot fizettek ki, a mi 115 farkasnak felel meg. A lődíjak nincsenek egységesen megállapítva, hanem az elejtett farkas kora és ivara szerint váltakoznak. Egy fiatal kanfarkasért ugyanis 40, egy öregért 100, egy öreg nőstényfarkasért 150 s a benne talált embriók mindegyikeért külön-külön 40 frank díj jár. Olyan farkasért, mely emberre támadás közben ejtetett el, 200 frank a jutalom. Ez a díjazási törvény 1882-ben lépett életbe s ezen időtől fogva Franciaországban 8981 farkast pusztítottak el, melyekért 653,209 frank tagliát fizettek ki.

Fogoly-eldorádó. Dreher Antal vadászterületén néhány vadász három nap alatt a következő fogoly mennyiséget lőtte: gróf Erdődy Rudolf 1284, Miguel Braganza herczeg 1055, Solms Sándor herczeg 940, Dréher Tódor 797, gróf Traun Károly 709, Dréher Antal 618, Hruska kerületi kapitány 544, Berger sörgyáros 450, gróf Fries 433, Schoeller Pál főkonzul 302, Dréher Jenő 288; összesen 7720 foglyot lőttek. Megjegyezzük, hogy a vadászok közül többen csak 1 napig vadásztak.

A násznagy, ki mindig gyávának ismerte a fiút, kicsinylőleg szólt:

— Te, éppen te mernéd azt tenni! — s ezzel elindult.

De abban a percben eldőrdült a fegyver s ő összesett. Egy golyó szétzúzta a lábát. Santa Lucia reáhajolt.

— Ha nem halálos a sebed, — mondta — akkor itt hagylak fekve, de ha az, megadom neked a kegyelemlövést.

Megvizsgálta a sebet s mivel halálosnak találta, megtöltötte fegyverét s odaszólt a sebesültnek, hogy mondja el a Miatyánkot. Aztán szétlőtte a koponyáját. Másnap már a hegyek közt volt.

Egész családját elfogták a zsandárok. Még plébános nagybátyját is elzárták. Azzal vádolták őt, hogy ő bujtotta fel a fiút a gyilkosságra. De a plébánosnak sikerült megszöknie, ő is puskát vett s összeállt unoka-

öcscsével. Lucia ezután egymásután ölte meg bátyja ellenségeit s kiszakgatta szemeiket. Azért, hogy megtanítsa a többieket arra: csak arról tanuskodjanak, amit saját szemeikkel láttak. Ellensége családjának minden iját fiát kiirtotta. 14 zsandár pusztult el fegyverétől. Aki kedve ellen cselekedett, annak házat porrá égette. Haláláig rettegett bandita volt, a milyent csak keveset ismertek itt a hegyek között...

A nap leszált a Monte Cinto mögött s mély árnyék borult a völgyre.

— Borzasztó az a vérboszu — szóltam elgondolkodva.

— Mit mond? — kérdezte vezetőm. — Hiszen kötelességét csak mindenkinek teljesítenie kell!

Őzbak mely saját agancsában fogódik meg.

Oldendorf községben történt az alábbi, feljegyzésre méltó furcsa eset. A község az erdő szélén terül el, a falusi korcsma meg éppen a falu végén van, alig egy kődobásnyira az erdőtől. A korcsmáros a múlt hónap egyik reggelén egy őzbak riasztását hallva, elindult abban az irányban, hogy lássa mitörtént. A mikor a helyszínre ért, észrevette, hogy egy őzbak a bal első lábának a csülkével úgy beleakadt különben is abnormis agancsába, hogy nem birt helyből mozdulni, annál hevesebben rugdalódzott azonban a szabadon lévő lábszáraival. A korcsmáros egyedül nem birta az őzbakot kellemetlen helyzetéből kiszabadítani s így még két parasztot hívott segítségül, a kik aztán kiszabadították az őzbakot kellemetlen helyzetéből, bár a dolog nem ment egészen simán, mert közben az egyik paraszt a kezén érzékenyen megsérült. A bak nyilván vakaródzás közben bonyolódott úgy bele monstruozus agancsába, hogy aztán nem birta onnan a csülkét kiszabadítani.

Veszedelemes vadászkalandja volt Schwarzburg-Sondershausen herczegnek nemrégiben. A herczeg elejtett egy hatalmas vadkant, mely a lövés utáu összeesett és a helyszínén fekvé maradt. Mintegy félóra mulva ujra életjelt adott magáról, mire vadász késsel a szügyibe dőttek mindaddig, a mig azt nem hitték, hogy párját kiadta. A herczeg később odament és megcsodálta a rendkívüli állatot, de a vadkan eközben váratlanul feltápászkodott, csapkodott maga körül és agyarával úgy megvákta a herczeg ballábát, hogy súlyosan megsebesülve, azonnal összeesett. A vadkant ezután agyonlőtték.

Hasznos tudnivalók.

A gyümölcsfák pusztítói. Igen elszomorító körülmény, hogy nagyon sok helyütt a gyümölcsfákat a hernyók milliói pusztítják el. A hernyók két izben támadják meg a fákat. Kora tavasszal a káposztazöld és másodízben a gyűrűhernyó, mely utóbbi csak nagy megfigyelés mellett vehető észre. Az első hernyók könnyebben pusztíthatók, mert azok pókhálószerű takarókban rejtik el magukat, míg az utóbbi a fa ágán gyűrűalakban alig észrevehető. A gazda, kinek gyümölcsében van, vagy legyen csak 2—3 fája, legyen figyelmes azokra ősztől késő tavaszig, nehogy azok a kártékony férgek nemcsak az évi termést, hanem még a fát is tönkre tegyék. Ha kellő időben ősztől kora tavaszig pusztítjuk a pókhálót fáinkról, nem leszünk kénytelenek szomorúan azok pusztulását nézni, mert ha a fa tüdőjét elveszítette, bizony meg kell fulladnia. A gyűrűhernyónak, mely kikelése után néhány napig a fa ágán csomóban tenyész, elég egy gyűszűnyi petrólem 2-szer annyi vízzel hígítva, amely folyadékba szivacsot mártunk, póznára kötjük s azzal

párszor a csomóba ütünk. A hernyók ettől mind elpusztulnak. A hernyók pusztítását illetőleg van egy miniszteri rendelet, mely szerint ha valaki fájáról a hernyót nem irtaná, meg is büntetik. És az illető méltán meg is érdemli a büntetést.

Burgonyaetetés hasas kocákkal s rugott borjukkal. A burgonya keményítőértéke a keményítő-tartalommal egyezik meg olyformán, hogy a 15% keményítőt tartalmazó burgonya keményítőértéke 15%, a 20% keményítőt tartalmazó 20% s így tovább. Ellenben a tengeri keményítőértéke a víztartalomtól függ, mely utóbbi az új tengeriben 26% vagy több, míg az öregben csak 13% vagy kevesebb. A sertéssel nem célszerű nyers burgonyát etetni, részint mert így erősen izgatja a bélcsatornát, mi miatt csak keveset lehetne etetni, részint mert a sertés rosszul használja ki a nyers burgonyát, míg ellenben a főtt vagy párolt burgonya a legjobb sertéstakarmányok egyike. A hasas koca is sok főtt vagy párolt burgonyát kaphat, de csupán csak azzal nem éribe, mert a burgonyában alig van igazi fehérje, melyre pedig az ébrényeknek okvetlenül szükségük van. Ezért tehát korpát, darát s hasonló anyagokat is kell még a kocának adni s miután a burgonya, korpá s dara kevés meszet tartalmaz, iszapolt krétát is, pl. egy kávéskanálnyit fejenként s naponta, ami csak akkor fölösleges, ha a kocák a szabadban járnak, mely esetben földzéssel, csontok rágásával stb. fődözik mészsükségletüket, 100 kg. élősulyra vonatkoztatva pl. a következő adagolás felel meg a hasas kocának: 3 kg. főtt vagy párolt burgonya, 0.5 kg. buzakorpa s 0.3 kg. árpadara, 1.0 kg. szárazanyagot, 0.08 kg. fehérjét s 1.014 kg. keményítő-értéket tartalmaz. Árpadara helyett még jobb ugyanannyi lenmagpogácsát etetni, mert azzal a szorulásnak is eleje vétetik. A marhával csak két éves kora után szabad nagyobb mennyiségű burgonyát etetni s így a rugott borjuk táplálásánál nem jöhet ez a takarmány tekintetbe. Ellenben ökrök, tehenek s hizók bátran kaphatják, még pedig burgonyaetetéskor szintén csak főzve vagy párolva.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az orron át való füstölésről. Már eleget vitatták és irták meg a hozzá értő szakkörök, vajjon a szivarozás, a dohányzás ártalmas-e az emberi szervezetnek, de az embereket teljesen leszoktatni róla már csaknem lehetetlen volna. Az bizonyos, hogy a nikotinnak mértéktelen élvezete nagyon ártalmas, de főleg árt a legnemesebb szerveknek, ha a füstöt az orron át bocsátja ki a szivaros. Az már régen tudott dolog, hogy az orron át bocsátott levegő mintegy tisztítódik és az orr nagyon is hozzájárul ahhoz, hogy nem minden por és mikróba jut a finomabb légző szervekbe. De viszont nagyon sok bacillus és ártalmas

dolog rakodik le az orr-üregbe és e miatt nem szabad az orron át levegőt bocsájtani ki. Sokkal közelebb jut a füst a szemhez, ha előbb ez orron át tette meg útját, mert az orr felső részében van az egymást keresztező látóideg és annak föltétlenül árt a füst. Rendesen csak rossz szokás így füstölni és nagyon könnyen le lehet szokni róla, ha az ember megfigyeli magát.

Repülő vasut. Newyorki levelezőnk írja: Az egész világ kereskedelmi forgalmát rendkívüli módon megkönnyítő találmányról beszélnek Amerikában. Egy felső vágányu vasutról van szó, melyen a közlekedő vonatok percenként hat mérföldnyi távolságot futnak be, az az óránként csaknem 400 mérföldet. T. L. Johnson, klevenlandi polgármester, az ohioi demokraták vezére a föltalálója ennek a vasutnak vagy helyesebben a rendkívüli sebességet kifejtő motornak. A vasuti kocsit úgy építik, hogy a felsővezetékü vágányon olyan gyorsasággal futhason, a melylyel a rendes vonat a rendes vágányokon a most használt acélke-rekekkel darabokra törne. A repülő kocsí mintáját a Mc. Myler Manufacturing Company készíti. Hatalmas mágnesek emelik a kocsit, hogy a sín-pár és a kocsik közötti surlódását a lehetőségig redukálják. Az új kocsikat kis távolságra épp úgy használhatják, mint nagy távolságra. A kocsikon ablak egyáltalában nem lesz. A kocsivezető vastag üvegkalitkából irányítja a motort, mert különben az óriás légáramlat a gyors menet alatt összelapítaná. A megállás automatikus gépek segítségével történik azért, mert a kocsivezető a rettenetes száguldásban nem láthatja az egyes állomásokat. A vonat oly gyorsan halad, a milyen gyorsaságot az acél és üveg ellenálló képessége csak kibír.

A szappanos víz hatása a virágra. A Természettudományi Közlöny-ben olvassuk: A szappanos víz virágnak és általában kerti növények locsolására nem ajánlatos, mert semmiféle növényi táplálékot nem tartalmaz, sőt ha a víz nagyobb mértékben szappanos, lugos maró hatásánál fogva ártalmas is lehet. Használható azonban az olyan mosdó vagy fürdő víz, a melyben csak kevés szappan van föloldva; de ennél is óvakodni kell, hogy kényes növény ne kapjon sokat ebből a vízből. A szappanos vizet a levéltetvek irtására használják. A szappanos vízhez ilyen célból még quassia forgácsot főznek és a növényt száraz, de borult időben megpermetezik. A növényt a napnak közvetlen a permetezés után kitenni nem jó.

A ravasz kutató. Egyik írországi városkában történt a következő eset, a mely az angol lapok szerint megvilágítja, hogy milyen ravasz ember az ír. Az ír ember kutat ásott. Mikor már jó huszonöt lábnyi volt az üreg, egy szép reggelen arra ébredett, hogy a nagy munkával elkészített gödör beomlott és színültig tele van földdel és homokkal. A szegény vállalkozó egy darabig kétségbeesetten nézte kárbavesztett munkáját, de azután kitűnő mentő ideája támadt. Figyelmesen körülnézett, hogy nem látja-e valaki, azután a

kalapját és kabátját félfg betemette a göröngyök közé, maga pedig óvatosan elrejtőzött és várta a dolog fejlődését. Rövid idő múlva egynehány arra vetődött ember fölfedezte a beomlott kutat és ez eltemetett ruhát. Természetesen szerencsétlenségre gondoltak, föllármázták a környéket és csakhamar nagy sereg ember dolgozott szorgalmasan — a mentésen. Néhány órai kemény munka után fenékgig kitszították a kutat, de nagy bámulatra a szerencsétlenül járt nem került elő. A csodát azután ez maga fejtette meg nekik, mikor viruló egészségbn megjelent és köszönetet mondott a szives segítségért.

A mi fogadásunk. Mint már előzőleg jeleztük, lapunk szerkesztője fogadást kötött arra nézve, hogy az év végeig még kint levő 1200 koronányi előfizetési díj legfeljebb 100 korona híjával f. é. december hó 15-ig be fog folyni s ebből kifolyólag külön is felkérte azokat a tisztelt olvasóinkat, kiket ez illet, hogy eddig az ideig előfizetéseiket beküldeni sziveskedjenek. A kérésnek eddig nem volt meg a kellő foganatja, mert összesen még csak 200 korona folyt be, a minek okát nem a jó akarat hiányában, hanem abban látjuk, hogy kérésünket a hónap második, tehát pénztelen felében küldtük szét, most tehát arra kérjük az illető kartársakat, hogy kérésünket a jövő hó elején teljesíteni sziveskedjenek.

Gyilkosság boszúból. Letenyéről jelentik: Chernel István és Domonkos János bátkahegy-i lakosok több év óta halálos ellenségek voltak mint szomszédok. E hó 17-én is összepörölgedtek és ügyüket a letenyei királyi járásbírósnál akarták rendbehozni, azonban oly időben jelentek meg ott, midőn azt nem lehetett letárgyalni. Chernel István többek előtt kijelentette, hogy ha a bíróságtól hazamegy, Domonkost lelövi. Amint hazament, pisztolyt vett elő és Domonkost lelőtte, aki azonnal meghalt. Chernel erre önként jelentkezett a letenyei csendőrségnél. A meggyilkolt Domonkos többszörösen büntetett egyén volt.

Halálra ítélt öngyilkos. Angol szokás szerint ha két személy közös elhatározással öngyilkosságra szánja magát s az egyik végre is hajtja az öngyilkosságot, míg a másik életben marad, a törvény az utóbbit gyilkosság vádjá alapján vonja felelőségre. Ilyen ítéletet hoztak — mint Londonból jelentik — John Chapmann ellen, aki menyasszonyát, Marthe Jonet gyilkolta meg. A múlt év augusztusában Chapmann állás nélkül volt s ekkor határozták el, hogy öngyilkosok lesznek. Mérget vettek, amely azonban csak a leányt pusztította el. Az esküdtbíróság most halálra ítélte a szerencsétlen embert.

Politikai gyilkosság. Délkenyér községben politikai boszúból megölték Grojza Petru gazdát. Az

izgatók befolyása alatt álló nép régóta gyűlölte Grojzát, a ki a képviselőválasztáskor nem szavazott a nemzetiségi jelöltre. Ezért Grojzát mindig gunyolták és minap, a mikor bement a falu korcsmájába, hol több paraszt ivott, a berugott tömeg azonnal csufolni kezdte, mire Grojza visszaszólt. Ez volt a jeladás, mire egyszerre megrohanták és úgy összeszurkálták, hogy Grojza még ott a korcsmában meghalt. A tetteseket a csendőrség letartóztatta.

Őrült egy tengeri hajón. Londonból jelentik nekünk: Az Amsterdam németalföldi hajón, még a sik tengeren megőrült egy Nagle Róza nevű nevelőnő. Az őrült leány hirtelen fölkapott egy a fedélzeten játszó gyermeket és a tengerbe dobta. A hajó legénysége mentő kísérleteket tett, de nem tudta a gyermeket megmenteni, a mely a tengerbe fult. A nevelőnő ezután fölkapott egy másik gyermeket és azt is a tengerbe akarta dobni, de szerencsére a fedélzeten levő emberek meg tudták akadályozni. A nevelőnőt megkötözték és kabinba zárták.

Halálos verekedés csendőrök közt. Sopronból jelentik: Alaczk József csendőrőrmester, a cakompaki őrs parancsnoka éjjel a korcsmában iddógálás közben összeszólalkozott egyik társával, Horváth Ferencel. A veszekedést hazafelé menet az uton is folytatták, s a mikor beértek a kaszárnnyába, összeverekedtek. Az őrmester rátámadt Horváthra és éles kardjával több ütést mért a fejére, úgy hogy valósággal széthasogatta a koponyáját. Horváth Ferenc csendőr szenvedett sérüléseibe másnap délben belehalt. A vizsgálat anyit már megállapított, hogy az őrmester kardját csak akkor használta, mikor már Horváth csendőr szintén fegyverével támadt rá. Alaczk csendőrőrmestert Burapestre szállították.

A zempléni betyár. Zemplénmegye réme, Pestik-Szarvas Mihály, a kinek fejére a vármegye gyűlése a minap kétezár koronát tűzött ki, még mindig nem került kézre. Egy cinkostársát azonban, mint sátor-alja-ujhelyi tudósítónk írja, elfogták. A csendőrség megtudta, hogy Pestik-Szarvas Mihály rablóvezér bandájának egyik tagja, Hoványecz János Zemplén községben bujkál. Három csendőr oda ment; Hoványecz csakugyan ott mulatott tizenöt munkás társaságában. Miski Zsigmond járásparancsnok fölszólította a banditát, hogy a törvény nevében kövesse, mire ez kérte társait, hogy védelmezzék meg. Erre a munkások fejéhez kapához kaptak, de a csendőrök fegyverüket levették vállukról. A tüzelésre azonban nem került a sor, mert Hoványecz megadta magát. Erősen megvasalva bekisérték a sátor-alja-ujhelyi fegyházba. Hoványecz rablásért már nyolc évi fegyházat ült.

Katasztrófák. Londonból jelenik nekünk: A érit-kolumbiai Viktóriába érkezett egy hajó, a melynek utasai azt beszélik, hogy a Csendes-ocean déli részében az összes szigetcsoportokban borzasztó katasztrófák mentek végbe, számos sziget eltűnt és helyükbe ujak

alakultak. Különösen német Uj-Guinea szenvedett sokat és lakosai közül számosan elpusztultak.

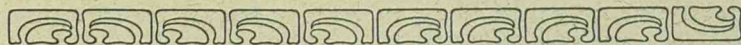
Macskainvázio. Ballymena ir várost alaposan megtréfálta a napokban egy jókedvű ur. Egy szép reggelen a városka minden utcasarkán hirdetés jelent meg, melyben az állt, hogy a hadügyministerium a gyarmati állomások patkányözönének megszüntetése végett erős, egészséges macskákat keres. A kinek tehát ilyen állatja van s 2—4 shillingért hajlandó megválni tőle, az csak jelenkezzék itt és itt a hadügyministerium Ballymenába érkezett hivatalnokánál. Másnap reggel száz meg száz macskával jelentek meg a kitűzött helyen a ballymenaiak, sőt a faluból is egész kocsirakomány macskát hoztak. S várták, várták a hivatalnokot s jó időbe telt, míg rájöttek, hogy valaki felültette őket. Sokan visszavitték a macskájukat, a falusiak azonban inkább Ballymena utcáin eregették el s azóta a városka hemzseg a sok gazdátlan macskától. A tréfa elkövetőjét pedig halálra keresik.

Titokzatos haláleset. Déváról táviratozák: A Felsőszálláspatak község határában elterülő erdőben átlőtt mellél, halva találtak egy ismeretlen embert. A közelében fegyver nem volt. Megállapították, hogy a lövés sörétes fegyverből eredt és így öngyilkosság ki van zárva. Az esetet különössé teszi az a körülmény, hogy a községben többen fölismerték benne azt az idegent, a ki egy másik idegen ember társaságában érkezett vasuton oda, a másik ismeretlen ember azonban eltűnt. A csendőrség széket nevezte meg segégeiül.

Szerkesztői üzenetek.

Roskó Pál urnak. Ó-Huta. Az eszme, melyet megpendített, már hosszabb idő óta minket is foglalkoztatott s csak jó alkalomra vártunk, hogy azt a nyilvánosság elé vigyük. Örvendünk, hogy ezt az alkalmat most dolgozatával, melyet jövő számunkra hagyunk, meghozta nekünk. Most, midőn már nincs olyan munkakör, melynek betöltői érdekeik védelmére ne egyesülne, az erdészeti és vadászati személyzetnek sem szabad visszamaradnia. Az eszme felvetéseért szívből üdvözljük. **Faberth Vince** urnak. Szt. Gothárd. A múlt és folyó évi mozgalomnak bizon alig lesz eredménye, a mint azt mi előre is tudtuk. Ennek az oka abban rejlik, hogy az Emlékirat nem merítette úgy ki a dolgot, mint a mikép azt kellett volna tennie. Ha valaki, úgy mi sajnálkozunk legjobban a dolog illetén állásán, bár az részünkre némi elégtételt szolgáltat.

A kiadó hivatal postája.

Gáspár Ferenc urnak. N. Gladna. Naptárunk kiadása a nagy részvétlenség miatt a jövő évre marad; talán akkor nagyobb lesz az érdeklődés. Egyéb közleményeit köszönjük. **Miklós Péter** urnak. Sonkolyos. Elhatározását most, midőn a kartársak legnagyobb összetartására lesz szükség, szívből sajnáljuk s azt hisszük, hogy azt még meg fogja másítani. **Antal Imre** urnak. N. Enyed. A címet helyesbítettük. **Bruckner Mihály** urnak. S. Fajsz. **Pap János** urnak. Rudolf-major. Az Évkönyv I. Évfolyamát póstára tettük. **Bécs József** urnak. Nova. 2 korona beérkezett. **Klinovszky István** urnak. Ó-Pa-

lánka. Az előfizetések Szászsebesre küldendők. **Rübl Róbert** urnak. Dragomérfalva. A 4 koronát vettük. **Gunszt Péter** urnak. P. Szt. László. Azt hisszük, hogy kérésünk kibocsátását eléggé megokoltuk s annak oka nem a türelem hiánya vol. **Longauer József** urnak. Iglóhatlópatak. Átcimeztük.

Hirdetések és pályázatok.

Ajánlkozás.

4—5

22 éves, róm. kath. vallásu fiatalember, ki 3 éven át a katonaságnál önként szolgált s most már harmadik éve szolgál a m. kir. csendőrségnél, miután utóbbi szolgálata jövő év május hó végével véget ér erdészethetnél keres megfelelő állást. Szíves ajánlatok az alábbi címen küldendők:

Gajdos János m. kir. csendőr.
Nagy-Ürögd (Bihar megye)

Csere.

2—2

Egy 6 hónapos angol vizslát nőtény - tacsóért becserélek.

Pokorny Emil Edelény. (Borsodmegye)

Ajánlkozás.

2—3

19 éves, egészséges fiatalember, ki több mint egy éven át Stájerországban gyakornokoskodott, az összes erdészeti, vadászati, vándorvási és fátáncvelési teendőkben jártas, tapasztalatainak kibővítése céljából mint gyakornok alkalmazást keres. Kiváncsai; lakás, élelmezés, fűtés, világítás és ragadozók után járó lődíjak. Az állást bármikor azonnal elfoglalhatja. Kiváncsai gyakorlati bizonyítványait bemutatja. Címe megtudható az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél.

Pályázat erdőőri állásra.

A csetneki közbirtokosságnál **egy erdőőri állás** 1907. év január hó 1-én betöltendő.

Javadalmazás: Évi fizetés 600 korona; lakbér 100 korona esetleg természetbeni lakás: ruhaátalány 36 korona; 500 négyzetöl szántóföld és kaszáló haszonélvezete, vagy helyébe 40 korona; 12 ürméter dörongtüzifa házhoz szállítva; az erdei kihágásokból befolyt pénzek egy harmadrésze.

Pályázók felhivatnak, hogy sajátkezüleg irt kérvényüket erdőőri szakvizsgái, erkölcsi és szolgálati bizonyítvánnyal kellőleg felszerelve **folyó év december hó 20-áig** alulirotnál nyújtsák be.

Csetnek, 1906. november hó 1-én.

Kiriny Béla
igazgató.

Pályázati hirdetmény.

Kis-Küküllő vármegye területén állami kezelésbe vett községi és némely más erdő és kopárterületek védelménél két hatósági **erdőőri állásra** ezennel pályázat hirdettetik.

Az erdőőri évi fizetése 500 kor. Lótartási átalánya 160 kor. Tüzifa átalánya 60 kor. Lakbér átalánya 80 kor. Iróda átalánya 4 kor. Az országos gazdasági munkás és cselédsegély pénztárba való beiratás 3 könyv után 31.20 kor. összesen: 835 kor. 20 fill.

Pályázótól megkívántatik a magyar állam polgárság, fedhetetlen előélet, legalább 24 éves, de 35 évesnél nem magasabb életkor, ép szellemi és testierő, valamint az erdőőri szakvizsga sikeres letétele, mely adatok hiteles okmányokkal igazolandók.

Erdőőri szakiskolát végzett egyének előnyben részesülnek.

Saját kezüleg irt — egy koronás bélyeggel ellátott kérvények 1906. évi december hó 31-ig a dicsőszentmártoni m. kir. állami erdőhivatalhoz adandók be.

Dicsőszentmárton, 1906. évi november hó 22-én.

M. kir. állami erdőhivatal.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Küküllő vármegyében négy község határára kiterjedő felméri erdőőri kerületben megüresedett összesen 490 korona illetménytel és **nyugdíjjal** egybekötendő II. oszt. erdőőri állásra pályázat hirdettetik.

Pályázók felhivatnak, hogy *a.* erdőőri szakvizsga bizonyítvánnyal, *b.* keresztlevéllel, *c.* családi állapotukat is igazoló erkölcsi bizonyítvánnyal, *d.* eddigi alkalmazásukról szóló szolgálati bizonyítvánnyal, *e.* ép szellemi erő és egészséges testalkatukat, hibátlan beszélő és halló képességüket igazoló orvosi bizonyítvánnyal — felszerelt és a **közigazgatási erdészeti albizottsághoz** címzett, **sajátkezüleg irt** kérvényüket **folyó év december hó 25-ig** alulirotnál m. kir. állami erdőhivatalnál annál is inkább igyekezzenek benyújtani, mivel az elkéssetten érkező folyamodványok tekintetben nem vétetnek.

A kérvényben megemlítendő, hogy a magyar nyelven kívül minő idegen nyelvet beszél.

A kinevezendő erdőőri állását a kinevezéstől számítandó 15 napon belül elfoglalni köteles.

Kelt Segesváron, 1906. november hó 23-án.

M. kir. állami erdőhivatal.

ÉLŐ vadak.

Foglyokat, fátányokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, dímvadat, uhukat kunyhóleshez, minden fajú ragadozó emlősöket és madarakat, tyukokat, libákat diszfátányokat vásárol és erre vonatkozó ajánlatokat kér

Mayer Ede

élővad kiviteli üzlete.

Wiener-Neustadt (Austria) Schneeberggasse Nr. 10.

(Fiók vadkereskedés Magyarországon Savanyukut, Sopron megye).

16—52

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. November 29.

48. szám

➡ RÉGIPÉNZEK ➡

ARANYBÓL és EZÜSTBÓL JÓ ÁRBAN MEGVÉTETNEK.

SCHMIDEG ALFRÉD, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangu egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1–16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

➡ Polgári ruhák ➡

a legújabb francia- és angol-dívat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kívánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmivelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

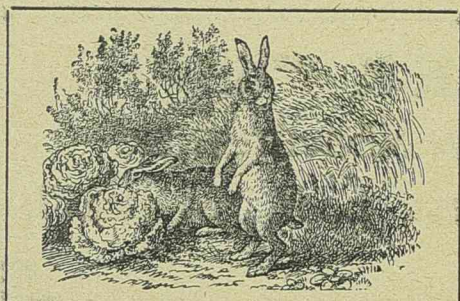
Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat. vad tengeri-nyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas áron vásárol az, Előállat kiviteli vállalat és állatnagykereskedő.

O. FRANK

felesketett cs. és kir. becsüs

→ Wien V., Zentagasse 48. szám. ←

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetetlen tanácsadóval ellátott

képes árjegyzéket

minden vadász és vadászat-kedvelő részére nélkülözhetetlen tanácsadóval ingyen és bérmentve küldök.

Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

!Forradalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom** az összes rendszerű fegyvereknél rögtöni lökészenlétet és egyszerűen abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kassal beállított rögtönzővel**, bármilyen helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot.

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármas fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

FISCHER ÉS TÁRSA NAGYENYED Alsó-Fehér megye.

100 KAT. HOLD. PAISKOLAK A legszebb gyümölcsfák. 80.000 gyümölcsfa oltvány 1 millió gyümölcsfa-alany. 1 millió előkerítés csemete. Sétaterfák. Diszcserejek. Rózsák. Bogyógyümölcsűek stb.	SZŐLŐLTVÁNY Kifogástalan szőlőoltványok. 1 1/2 millió szőlőoltvány. Európai és amerikai sima és gyökeres szőlővesszők stb. Árjegyzék és művelési utasítás ingyen.
---	---

EGYESÜLT FA- és SZŐLŐOLTVÁNYISKOLÁK FISCHER és TÁRSA, és AMBROSI M.

Előnyös vadértékesítés!

Szarvas, dämvas, vadsertés, őz, nyul, fogoly és egyéb lőtt vad értékesítését minden mennyiségben elvállalom a legmagasabb árak mellett.

Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

ÉVKÖNYV

az erdészeti és vadászati altiszti személyzet részére.

TARTALMA :

1. Előszó.
2. Erdészeti és vadászati teendők.
3. Erdőtörvény kivonata.
4. Törvény az erdőmunkásokról.
5. M. kir. erdőőri szakiskolák.
6. Erdőőri szakvizsga.
7. Erdőőrök hatósági felesketése.
8. Vadászati törvény.
9. Fegyver és vadászatiadó törvény.
10. Fegyverviselés, fegyverhasználati és fegyelmi szabályok.
11. Fegyverek adómentessége.
12. Erdőőri karabélyok.
13. Kivonat a szolgálati szabályokból. (Fegyelmi eljárásra vonatkozó rész.)
14. Vadőri vizsga.
15. Nyugdíj törvény. (kivonat.)
16. Állandó munkások és napibéresek nyugdíj jogosultsága.
17. Szabályrendelet a kincstáriak egyenruhájáról.
18. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
19. Utadó- és vámmentesség.
20. Erdészeti famagvak és azok vasuti szállítása.
21. Csemeték csomagolása és kedvezményes szállítása.
22. Duvadak mérgezése.
23. Kitömésre szánt állatok kezelése.
24. Végszó.
25. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
26. Hirdetések.

Ebből a felette hasznos és nélkülözhetetlen műből még több száz példány van raktáron, melyeket helyszüke miatt az eredeti 2 korona ár helyett most

csak 1 koronáért

ajánlott küldés mellett pedig **1 K 35 fillérért** szállítunk.

Az Évkönyv fent kitett ára az „Erdészeti Ujság” előfizetési díjával egyszerre is beküldhető, de ebben az esetben szükséges azt az utalvány szelvényén feljegyezni.

Az Évkönyv megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, mely azt a megrendelés után azonnal küldi.

Az Erdészeti Ujság kiadóhivatala
SZASZSEBES.

Haering Ede

természetrajzi tanszergyáros

SZEGED

==== Czemegi utca 5 és 7 szám. ====

Elvállalja mindenféle állat művészies kitömését felelősség mellett.

Nagyobb vadászszobák berendezésére, tropheák, szőnyegek és reliefképek készítésére vállalkozik. Praeparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megvesz, esetleg más praeparátummal becserél. Arjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Vadakat a következő árakon vásárol:

Vadmacska . . . 4—6 koronáig	Vaddisznó súly szerint.
Borz 4—6 „	Galamb . . . 0.80—1 koronáig
Vidra 10—20 „	Tuzok 8—10 „
Róka 3—6 „	Erdei szalonka 2—2.40 „
Medve nagyság szerint.	Daru 6—12 „
Mókus 1 kor.	Vadlud 2—3 „
Mogyorós pele 1 „	Vándor sólyon . 2 kor.
Földi kutya . . . 1—2 koronáig	Sas 3—10 koronáig
Szarvas nagyság szerint.	Keselyű 10—12 „
Őzbőr 3—5 koronáig	

A gyár a Délmagyarországi Közművelődési Egyesület védnöksége alatt áll.

Megrendeléseket elfogad a Szent-István Társulat is, Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28.

Sürgőnycim: **Haering, Szeged.**

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brauswetter János

Szeged. Cs. és kir. kizárólagosan szab. chronometer- és műórás, főtárlója a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék: bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.